

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: Ing. R. V.**, zastoupen JUDr. Ing. Petrem Doležalem, advokátem, se sídlem Šumavská 26, Praha 2, proti **žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy, odbor výstavby**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, **za účasti:** 1) Pražské vodovody a kanalizace, a. s., se sídlem Pařížská 11, Praha 1, a 2) Z. L., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 5. 2004, č. j. 38 Ca 699/2002 - 70,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Osobám zúčastněným na řízení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6. 5. 2004, č. j. 38 Ca 699/2002 - 70, byla zamítnuta žaloba žalobce směřující proti rozhodnutí odboru výstavby Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 18. 7. 2002, č. j. MHMP - 18442/2002/VYS/Be/Ja, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 6 ze dne 4. 12. 2001, č. j. Výst.3916/29,30,31,32 Lib/01 - Mt., jímž bylo podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) žalobci jako vlastníku stavby kanalizace nařízeno odstranit připojovací kanalizační potrubí v délce cca 10 m, uložené do pozemku parc. č. x v k. ú. L., připojovací kanalizační potrubí v délce cca 32 m, uložené do pozemku parc. č. x tamtéž a připojovací

kanalizační potrubí v délce cca 40 m, uložené do pozemků parc. č. x a parc. č. x tamtéž. Dalším výrokem pak bylo ing. L. nařízeno odstranění oplocení z drátěného pletiva.

V odůvodnění svého rozsudku městský soud vyšel z toho, že ze spisového materiálu vyplývá nesporně, že na pozemcích č. x, x, x a x k. ú. L. je položena, resp. byla provedená nová kanalizační přípojka. Její provedení je pak doloženo prohlášeními osob ve správním spisu. Provedení této nové kanalizační přípojky nezpochybňuje ani sám žalobce a podle názoru městského soudu je nesporně doloženo, že tato přípojka byla provedena bez souhlasu, resp. bez vyjádření Pražských vodovodů a kanalizací, a s., a že nebyla prováděna ani touto organizací. Žalobce v žalobě nezpochybnil, že tato přípojka byla provedena, jeho tvrzení a vyjádření v průběhu řízení míří do toho, že zpochybňuje své vlastnictví k této nové kanalizační přípojce, přičemž sám však výslovně uvádí, a dovolává se toho, že v dané lokalitě byla stávající původní přípojka k jeho tvrzené původní stávající rekreační chatě, resp. stavbě na pozemku parc. č. x. Pokud jde o vlastní kanalizační potrubí, které bylo nařízeno žalobci, jako vlastníku stavby, odstranit, městský soud poukázal na to, že žalobce na jedné straně tvrdí, že není vlastníkem těchto staveb, resp. tohoto potrubí – kanalizační přípojky, na druhé straně však tvrdí, že stávající přípojka zde byla uložena, že tato přípojka byla v souvislosti se stavbami na sousedních pozemcích narušena a že se domáhal odstranění tohoto narušení této stavby zvoláním „Proč mně tady ničíte odpad“ a tvrdí tedy, že skutečnost faktická v daném případě byla ta, že kanalizační přípojka v místě již byla, a žalobce, ač její vlastnictví popírá, byl iniciátorem její opravy po té, co se ukázalo, že byla narušena, a tvrdí zároveň, že se tedy postaral o to, aby tato přípojka, a to přípojka k jeho objektu na parcele č. x, byla opravena, aby mu mohla sloužit při prováděných stavebních úpravách. Námitka žalobce, že není vlastníkem nové (a nepovolené) kanalizační přípojky, a že se tedy jenom postaral o to, aby stávající odvod, který byl pracemi narušen byl opraven, proto podle názoru městského soudu nemůže obstát a jeví se tomuto soudu jako zcela účelová. Tvrzení žalobce si tak podle městského soudu odporují. Městský soud dále uvedl, že obdobně jako u rekreační chaty postavené na pozemku parc. č. x, resp. původní stavby na tomto pozemku se nacházející, která nebyla nikdy povolena, platí i ohledně kanalizační přípojky k tomuto původnímu objektu, že nebyla-li tato původně povolenou stavbou, nemůže dojít k tomu, aby opravou této stavby byla taková stavba zlegalizována, což se žalobce snažil dovodit v odvolání podaném proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Navíc jde o nepovolenou stavbu z části umístěnou nejen na pozemku žalobce, ale i na sousedních pozemcích, tj. pozemcích č. x, x a x v k. ú. Liboc, k nimž nebylo zřízeno právo užívání, nebo jiné právo opravňující žalobce ke zřízení takové stavby, ani souhlas všech vlastníků těchto pozemků nebyl dán. Za zcela nepřípadnou pak městský soud považoval námitku zástupce žalobce, že uvedené kanalizační potrubí (resp. nepovolenou stavbu, již bylo nařízeno odstranit), není možno ve smyslu zákona č. 274/2001 Sb. považovat za stavbu kanalizace či kanalizační přípojky a že tedy nelze ani uvažovat o žalobci jako nositeli povinností vůči kanalizační přípojce, a to v tom smyslu, že nositelem těchto povinností je ten, kdo je vlastníkem pozemku či majitelem přípojky, když tato stavba nespĺňuje parametry v tomto zákoně vymezené. Městský soud zdůraznil, že o tom, že stavba, kterou bylo nařízeno odstranit, tj. potrubí k odvodu odpadních vod ze stavby žalobce, není ve smyslu definice v uvedeném zákoně „kanalizací“ pro veřejné účely sporu, jde však o přípojku ve smyslu § 3 uvedeného zákona a žalobce je podle definice tohoto zákona odběratelem (§ 2 odst. 5 uvedeného zákon). Městský soud pak uzavřel, že žalobce je vlastníkem této nově zřízené (podle něho opravované) přípojky, a to jednak jako vlastník stavby napojené na tuto přípojku (odběratel), jednak jako vlastník pozemku parc. č. x, z něhož tato přípojka vede přes jiné pozemky a je napojená do veřejné kanalizace. Vodovodní, resp. kanalizační přípojku pořizuje na své náklady odběratel a není-li dohodnuto jinak vlastníkem přípojky je osoba, která na své náklady přípojku pořídila. Byť žalobce rozporuje právě

skutečnost, že na své náklady tuto přípojku pořídil, je v daném případě podle městského soudu nesporné, že toto tvrzení v žalobě, resp. v řízení před soudem je účelové, neboť je zřejmé, a to podle tvrzení žalobce samého, že zadal z důvodu narušení původní přípojky na kanalizaci její opravu svým, byť dle jeho tvrzení toliko ústním pokynem. Pokud jde o námitky procesních pochybení dospěl městský soud k závěru, že v daném případě nedošlo k takovým vadám procesního postupu, které by měly za následek nezákonné rozhodnutí. Závěrem odůvodnění svého rozsudku městský soud uvedl, že v daném případě pro uznání stavby jako stavby povolené nebyl žalobcem samým doložen žádný relevantní doklad a ze všech podkladů jak shromážděných v dané věci, tak ve věci související, týkající se stavby „rekreační chaty“, vyplynul opak.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 30. 7. 2004 kasační stížnost, kterou doplnil podáním ze dne 31. 8. 2004. V kasační stížnosti především zpochybňuje závěr městského soudu, že kanalizační přípojka existuje, a že jejím vlastníkem je stěžovatel. Ve skutečnosti podle stěžovatele není jisté, zda na pozemcích parc. č. x, x, x a x v k. ú. L. vůbec nějaká samostatná stavba, tvořená úsekem potrubí od vyústění vnitřní kanalizační stavby k zaústění do stokové sítě, existuje, když se nikdo neobtěžoval takové ohledání na místě provést. Je tedy otázkou, zda sousedy z nedalekých obytných domů spatřené plastové potrubí neústí někde do terénu a nejedná-li se tedy o jakýsi trativod, či jiný podobný odvod odpadních vod. I kdyby se však o stavbu ve smyslu výše uvedeném jednalo, ani tak by nebylo podle stěžovatele možné tvrdit existenci přípojky, jak činí městský soud, neboť nebyly naplněny definiční znaky přípojky ve smyslu § 3 zákona č. 274/2001 Sb. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že vlastníkem kanalizační přípojky je vlastník pozemku nebo stavby připojené na kanalizaci, protože však městský soud má za prokázané, že stavba připojená na kanalizaci neexistuje, logicky z toho vyplývá, že k neexistující stavbě nemůže vést žádná kanalizační přípojka, tudíž „kanalizační přípojka“, o níž soud jedná, není přípojkou ve smyslu § 3 zákona č. 274/2001 Sb. Obdobně se věc má s odvozováním vlastnictví přípojky od vlastnictví pozemku, neboť vlastník pozemku se nemohl stát ze zákona vlastníkem neexistující kanalizační přípojky. Stěžovatel dále uvádí, že bez ohledu na vlastnické vztahy bylo v jeho zájmu postarat se o to, aby odvod odpadních vod („přípojka“) byl co nejrychleji v provozu a funkční, aby si tak zajistil podmínky pro plynulé provádění ohlášených opravných a udržovacích stavebních prací na vlastní rekreační chatě. Má za to, že jednal v dobré víře, že odstraněním závady na stávající „kanalizační přípojce“ odvrací hrozící mu škodu a vycházel z předpokladu, že firma, která přípojku nejprve poškodila a pak na jeho žádost bezodkladně opravila, je k tomu oprávněna, a že ví, co dělá. Důvody výše uvedené vedou stěžovatele k jednoznačnému závěru, že rozhodnutí městského soudu nemůže obstát z důvodů v odůvodnění prezentovaných, neboť rozhodnutí, založené na nesprávném posouzení právní otázky je nezákonné (§ 103 odst. 1 písm. a/ zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“). Nadto skutková zjištění, z nichž městský soud vycházel, nemají podle stěžovatele oporu ve spisu, a mají-li, je s nimi rozsudek v rozporu (§ 103 odst. 1 písm. b/ s. ř. s.). Z týchž důvodů vytýkal stěžovatel městskému soudu též to, že jeho rozsudek je nepřezkoumatelný s ohledem na nedostatek důvodů, o něž se opírá (§ 103 odst. 1 písm. d/ s. ř. s.).

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že důvody kasační stížnosti jsou zmatečné, navzájem si odporují. Stěžovatel v první řadě popírá vlastní existenci kanalizační přípojky, následně pak připouští, že inicioval její opravu. Stěžovatel v průběhu řízení své vlastnické právo ke kanalizační přípojce nezpochybnil a jeho současné tvrzení proto žalovaný považuje za účelové. O tom, že kanalizační přípojka existuje (a existovala v době správního řízení) svědčí i Průvodní a technická správa pro akci „Oprava a rekon-

strukce rekreační chaty, P. 6, D. L., p. č. 32“ zpracovaná v říjnu 2000 Ing. arch. I. K. Dle části 5.1. Kanalizace „je kanalizace v objektu napojena na stávající potrubí“. Rovněž tak z telegramu stěžovatele ze dne 14. 11. 2001, adresovaného stavebnímu úřadu v Praze 6, vyplývá, že kanalizační přípojka existuje, neboť je v něm uvedeno, že oprava poškozené kanalizace byla ve veřejném zájmu. Rovněž byla jako důkaz připuštěna čestná prohlášení vlastníků sousedních nemovitostí týkající se vybudování nové stavby kanalizační přípojky. Žalovaný proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel namítá kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., a kasační stížnost je tedy přípustná.

Nejvyšší správní soud se napadeným rozsudkem městského soudu zabíral v rozsahu a z důvodů v kasační stížnosti uvedených, jak mu přikazuje § 109 odst. 2, 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost. Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost rovněž podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popř. v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Nejvyšší správní soud především konstatuje, že městský soud při vlastním přezkoumání žalobou dotčeného rozhodnutí správně vyšel z dostatečně zjištěného skutkového stavu, který správně po právní stránce posoudil a zabýval se všemi výroky napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V kasační stížnosti pak stěžovatel převážně opakuje námitky, s nimiž se již velmi podrobně a zcela vyčerpávajícím způsobem vypořádal městský soud. Nejvyšší správní soud proto na toto výstižné odůvodnění napadeného rozsudku, s nímž se ztotožňuje, pro stručnost odkazuje. K jednotlivým námitkám stěžovatele pak uvádí následující:

V řízení před správním orgánem bylo spolehlivě zjištěno, že od stavby budované stěžovatelem na parc. č. x k. ú. L. byla položena kanalizační přípojka vedená přes uvedenou parcelu a sousedící parc. č. x, x a x, jejichž vlastníkem stěžovatel není, přičemž souhlas vlastníků uvedených parcel k položení kanalizační přípojky dán stěžovateli nebyl. Tvrzení stěžovatele, že se nikdo neobtěžoval provést ohledání na místě samém není pravdivé, protože z obsahu správního spisu zcela jednoznačně vyplývá, že k provedení místního šetření na místě samém došlo. Tvrzení stěžovatele, že soud má za prokázané, že stavba připojená na kanalizaci neexistuje, nemá oporu v odůvodnění napadeného rozsudku, naopak v daném případě je

nepochybné, že stěžovatel začal na parcele č. x v k. ú. L. stavět bez řádného stavebního povolení a rozhodnutím stavebního úřadu mu bylo nařízeno nepovolenou stavbu odstranit. Nemůže proto obstát jeho námitka, že k neexistující stavbě nemůže vést žádná kanalizační přípojka. Tvrzení stěžovatele ohledně kanalizační přípojky jsou ostatně zcela rozporná, protože na jedné straně prohlašuje, že kanalizační přípojka neexistuje, na straně druhé připouští, že se postaral o opravu poškozené kanalizační přípojky. V této souvislosti stěžovatel připouští, že bylo v jeho zájmu postarat se o to, aby odvod odpadních vod byl co nejrychleji v provozu a funkční a zajistil si tak podmínky pro plynulé provádění ohlášených opravných a udržovacích stavebních prací na vlastní rekreační chatě (zde tedy sám uvádí, že na parcele č. 32 jakási stavba existovala, kterou sám označuje za rekreační chatu).

Nejvyšší správní soud tedy na základě posouzení všech uplatněných a přípustných námitek stěžovatele uzavírá, že v posouzení právních otázek Městským soudem v Praze neshledal nesprávnost, jež by mohla přivodit nezákonnost jeho rozhodnutí, rovněž neshledal namítané vady řízení před žalovaným, a ani neshledal nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku spočívající v nedostatku důvodů.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by náleželo žalovanému, protože však žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by mu vznikly a jež by překročily náklady jeho běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žalovanému, přestože měl ve věci plný úspěch, se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, kterou jí soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Zúčastněným osobám nebyla soudem žádná povinnost uložena, Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že osobám zúčastněným na řízení se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu